

A Fővárosi Ítéltábla

2.Kf.27.025/2007/7. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a G-Publishing Kft. (Budapest) felperesnek a Gazdasági Versenyhivatal (Budapest hivatkozási szám: Vj-55/2005.) alperes ellen versenyügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2006. évi november hó 21. napján kelt [7.K.34.679/2005/7.](#) számú ítélete ellen a felperes által 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán az alulírott helyen 2007. évi június hó 27. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (azaz tízezer) forint másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A 2004. májusa óta a piacon jelenlévő felperes tevékenysége a Napi Ász bulvárlap kiadása; a naponta megjelenő lap ára 88 Ft volt. A Napi Asz lap fő versenytársai - a bulvárlap piacon - a Blikk magazin, a Mai Lap magazin, a Színes Bulvár Lap és a Reggel című politikai bulvár magazin; e piacon a verseny rendkívül éles.

A felperes 2005. februárjában (22., 23. és 24. napján) az RTL Klub műsorszolgáltatásában a reggeli és esti órákban azt reklámozta, hogy pénteki lapjaihoz „csak 99 Ft-ért” DVD lemezen az „Angyal” (Simon Templair) sorozat szinkronizált epizódját adja; a reklám során írásban a „+99” szöveg is megjelent.

A reklámhordozóként használt citylight poszterek (220 példány) információtartalma megegyezett a fenti TV reklámok (40 alkalom) tartalmával. A felperes a 4 hétre meghirdetett akciót saját lapjában is népszerűsítette.

A felperes a filmmellékletet, melyért a fogyasztónak „+ 99 Ft”-ot kellett fizetnie, ajándékként hirdette.

A laphoz mellékelt ajándék film ténylegesen nem DVD, hanem VCD formátumú volt. A felperes az akció első napját (péntek) követő szombati napon a lap hátoldalán a helyesbítést közzétette, felajánlva a csere vagy pénzvisszafizetés lehetőségét. A citylightok visszavételéről nem intézkedett.

A felperes a Nap TV-ben, a Hálózat TV-ben és a Danubius Rádióban áruját „verhetetlen áron” reklámozta, az alábbi szöveggel: „Napi Ász! Jól jár, aki 59-re lapot húz! Mostantól verhetetlen áron a Napi Ász! Csak 59 Ft-ért az újságárusoknál! Hétből ötször, a hétvégén is! Napi Ász. A nap bulvár. Csak 59 Ft-ért.” A lap ára a hét öt napján 59 Ft, a filmmelléklettel megjelenő példányé 187 (88 + 99) Ft volt.

A felperes marketingtevékenységével összefüggésben a GVH versenyfelügyeleti eljárást indított annak vizsgálatára, hogy fenti magatartása, reklámozási gyakorlata sérti-e a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) III. fejezetének rendelkezéseit.

A felperes a közigazgatási eljárás során az eljárás megszüntetését kérte. Arra hivatkozott, hogy jóhiszeműen járt el: a lemezt külföldön készítették, így nem volt tudomása arról, hogy az nem DVD, hanem VCD formátumú, ennek felismerésekor pedig helyesbített. Szakértői vélemény támasztja alá, hogy a filmmelléklet (akár DVD, akár VCD lemezen) ajándék volt. A „verhetetlen” ár nem volt felsőfokú jelző - álláspontja szerint -, mert abból nem következik, hogy a Napi Ásznál ne lenne olcsóbb lap.

Az alperes a 2005. szeptember 13. napján kelt Vj-55/2005/24. számú határozatában megállapította, hogy a felperes a Tpv. 8.§-ának (2) bekezdés a) pontjába ütköző módon reklámozta áruját, valamint megtévesztésre alkalmas tájékoztatást adott az árujához kapcsolt ajándékként nevesített áru használati értékéről, amellyel megsértette a Tpv. 8.§-ának (2) bekezdés c) pontját, ezért 5 millió forint bírság megfizetésére kötelezte. Indokolása szerint a televízióban a kép és hang együttese által közvetített reklámokban foglalt közlés egyrészt azt hozta a fogyasztók tudomására, hogy DVD-t kapnak a lap megvásárlásakor, másrészt pedig

arról informált, hogy ez az „ajándék DVD” 99 forintba kerül. E két üzenet közül az a közlés, miszerint az áru megvásárlása esetén az áruval együtt egy DVD tulajdonába juthat a vásárló nem volt valós, amit tényszerűen a vállalkozás sem vitatott, és amit önmagában alátámasztott az első megjelenést követő napon kiadott helyreigazítás is. A VCD használati értéke nem azonos a DVD használati értékével, sem az asztali DVD lejátszókat, sem a számítógépeket tekintve. Reklámígéretében a felperes felértékelte az újsággal együtt adott ajándékot, ami nem tekinthető jogszerűnek. Megtévesztésre alkalmas volt a reklám azon összefüggésben is, miszerint a fogyasztók a plusz 99 forintért (a csökkentett ár fejében) egy DVD birtokába jutnak, mert a feltüntetett alacsonyabb ellenérték nem ahhoz a használati értékkel bíró tárgyhoz kapcsolódott (DVD), amelyet a felperes megjelölt. Az alperes a Tpv. 9.§-a alkalmazásával értelmezte a felperes azon reklámját, amelyben „verhetetlen áron” hirdette áruját. Megítélése szerint a szavak általános jelentése alapján a „verhetetlen árra” vonatkozó állítás azt jelenti, hogy az adott piacon a vállalkozás árujánál nincs olcsóbb. Napilapok esetében legalább a reklámozás időpontjában igazoltan valósnak kell lennie az állításnak, és mivel a vizsgálat alacsonyabb árat is feltárt, ezért a felperes állítása nem minősül valósnak. Az árral kapcsolatos közlés a fogyasztói döntés szempontjából releváns tény, mert a fogyasztó számára az a kedvező, ha egy adott újsághoz (melynek tartalmát ismerni szeretné) „verhetetlen áron” jut hozzá egy olyan piacon, ahol több hasonló tartalmú újságot kínálnak magasabb áron. Az alperes álláspontja szerint a felperes cselekménye nem tekinthető csekély súlyúnak, mivel a piaci részesedés növelését célzó magatartást különböző reklámhordozókon, így nagy nézettségű televízióban, jelentős számban közzétett posztereken és saját újságjában kampányszerűen fejtette ki, így üzenete a kínálati piacon éles versenyhelyzetben nagyszámú fogyasztóhoz jutott el. A lap hátsó oldalán megjelent helyreigazítás nem eszköz a jogsérelem orvoslására. A nyereségorientált vállalkozások versenyjogi felelőséggel tartoznak piaci hatású tevékenységük következményeikért, így az esetleges jóhiszeműségnek, valamint a káros hatások elhárítására tett cselekményeknek a jogsértés megállapítása szempontjából nincs relevanciája. A felperes nem kellő körültekintéssel járt el akkor, amikor olyan reklámot jelentetett meg, amelyben foglalt ígéret megvalósíthatóságával kapcsolatos valós körülményekről nem győződött meg annak közzététele előtt.

A bírság összegét a Tpv. 78.§-ának (2) bekezdésében felsorolt szempontok alapján határozta meg. Mindkét jogsértő reklám vonatkozásában figyelembe vette a gazdasági verseny veszélyeztetettsége körében, hogy a felperes magatartását éles versenyhelyzetben fejtette ki, ahol a fogyasztók egy-egy ajándék, vagy számukra kedvezőbb ár hatására dönthetnek az egymást helyettesíthető lapok megvásárlásáról. A viszonylag rövid idejű, de intenzív

reklámozás mellett jelentős számú fogyasztót ért el a felperes azáltal, hogy a DVD-t reklámozó hirdetés a nagy nézettségű RTL Klub csatornán, posztereken és az újságokban is megjelent, illetve a különösen kedvező árat közlő reklámot 96 alkalommal sugározták különböző TV csatornákon, és 11-szer a Danubius Rádióban. A versenytanács figyelembe vette, hogy a reklámok megjelenésének időszakában a felperes jelentősen emelte példányszámát, és jogsértő közlése a piaci térnyerés növelésével egy időben jelent meg.

A felperes keresetében az alperesi határozat hatályon kívül helyezését kérte jogsértés hiánya miatt, míg másodlagos kérelme a bírság mérséklésére irányult. Állítása szerint a „verhetetlen ár” megjelölés a reklám közlése idején helytálló volt. Az a körülmény, hogy 2005. februárja óta mind a pénteki, mind pedig a keddi lapszám (amelyek VCD filmmelléklet ajándékkal jelennek meg) folyamatosan tartja az eladási adatokat, egyértelműen azt igazolja, hogy a fogyasztók megtévesztése nem áll fenn. Hangsúlyozta, hogy a filmmelléklettel kapcsolatosan semmiféle eljárás nem indult, bejelentés nem érkezett. A felróhatóság tekintetében sérelmezte, hogy a versenyhatóság figyelmen kívül hagyta, hogy a mellékletként adott filmeket DVD formátumban rendelte meg, amit igazolt is. Fenntartotta és megismételte a versenyfelügyeleti eljárásban előadottakat. A bírsággal összefüggésben kiemelte, hogy a jogsértő állapot a fogyasztók esetleges megtévesztése tekintetében mindössze egy napig tartott, így az előző évi nettó árbevételének 4,25%-át kitevő mértékű szankciót eltúlzottnak találta.

Az alperes a határozatában foglaltak fenntartása mellett a felperesi kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339.§-ának (1) bekezdése alapján a felperes keresetét elutasította. Indokolása szerint a felperes azon magatartásával, hogy DVD-ként tüntetett fel egy VCD formátumban felvett lemezt, a fogyasztókat megtévesztette. A hang- és képminőséget tekintve a VCD lényegesen rosszabb minőségű a DVD-nél, valamint a VCD lejátszására a régi típusú készülékek nem mindegyike alkalmas. Ezen magatartásával a felperes az áru lényeges tulajdonságairól megtévesztésre alkalmas tájékoztatást adott, amely elegendő a jogsértés megállapításához, ugyanis a Tpv. eredményként nem kívánja meg, hogy az a valós életben is megtörténjen. Nem fogadta el, hogy a helyreigazítás közzétételével a felperes mintegy annullálta volna a jogsértést, mert a helyreigazítást nem olyan nyilvánosság előtt tette közzé, mint amilyen vásárlói kört elért reklámjaival. A „verhetetlen ár” kifejezéssel összefüggésben kiemelte, hogy a felperes által hivatkozott jelentéstartalmon túl az érthető úgy is, hogy a lap ára a

legolcsóbb a piacon, mivel a 99 forintos VCD lemez ajándék (ezen összeg megfizetése után). A felperes részéről előterjesztett forgalmazási számadatakra figyelemmel kifejtette, hogy azokból nem az következik, hogy a felperes nem tévesztette meg a fogyasztókat, hanem épp az ellenkezője, az, hogy rengeteg új vásárlót szerzett a megtévesztő reklámmal, amely a nyomtatott médiában értelemszerűen folyamatosan fennállt. A bíróság eltúlzott mértékére vonatkozó kereseti kérelem tekintetében utalt a Pp. 339/B.§-ára azzal, hogy az olyan kérdés, amelyre a törvényességi kontroll nem terjed ki, a bíróság e körben nem mérlegelheti felül a versenyhatóság döntését.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és kereseti kérelmének teljesítését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet súlyosan jogszabálysértő, mivel a Fővárosi Bíróság az eljárás során a tényeket nem megfelelően vette figyelembe, és azokból jogilag téves és megalapozatlan következtetésekre jutott. A felperes fellebbezésében megismételte és fenntartotta a versenyfelügyeleti eljárásban és az elsőfokú eljárásban előadottakat (az anyagi és eljárási jogszabálysértések körében).

Az alperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Pp. 235.§-ában foglaltak szerint a jogorvoslati kérelem kötelező tartalmi eleme annak megjelölése, hogy a fél mi miatt tartja sérelmesnek a fellebbezéssel támadott döntést. A felperes fellebbezésében azon túl, hogy az elsőfokú ítélet jogszabálysértő, a versenyfelügyeleti eljárásban tett érdemi észrevételeit, valamint a kereseti kérelmében foglaltakat azonos tartalommal ismételte meg. Ezen túlmenően azonban nem jelölt meg olyan tényt vagy körülményt, amely alátámasztaná, hogy milyen okok miatt és milyen irányban kéri az elsőfokú ítélet megváltoztatását, illetve felülbírálatát.

Az irányadó tényállás ismeretében egyértelműen megállapítható, hogy a felperes reklámozással kapcsolatos érveit mind a versenyhatóság, mind pedig az elsőfokú bíróság teljesszűrésűen vizsgálta. Az alperes határozatában (10-11. pontok) részletes választ adott a felperesi felvetésekre. Az elsőfokú bíróság pedig valamennyi, a felperes által állított anyagi- és eljárási jogszabálysértéssel összefüggően kifejtette; álláspontját.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékoknak a Pp. 206.§-ának (1) bekezdése szerinti helyes mérlegelésével, azoknak a maguk összességében való értékelésével és meggyőződése szerinti

elbírálásával állapította meg a tényállást, a kereseti kérelemről teljeskörűen döntött, döntését meg is indokolta, és mérlegelési szempontjai ítéletéből egyértelműen megállapíthatóak. Az elsőfokú bíróság okszerű következtetést vont le a felperesi jogsértés tekintetében arról, hogy a versenyhatóság jogszerűen hozta meg azt megállapító határozatát, amely eredményeként megalapozottan utasította el e körben a felperes keresetét. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg azt is, hogy az alperes a bíróság alkalmazása és a bíróság mértékének meghatározása során sem anyagi jogi, sem eljárási jogi jogsértést nem követett el. A felperes fellebbezésében olyan konkrét, a bírói mérlegelés okszerűségét cáfoló, vagy az ítélet jogszerűségét megdöntő indokot felhozni nem tudott, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését vagy megváltoztatását megalapozná, amely fellebbezése kedvező elbírálását eredményezhetné.

A felperes lapkiadási tevékenysége folytán lényeges körülménynek minősül a kedvező ár, illetőleg az ahhoz kapcsolódó ajándék, amelyeket maga is szükségesnek tartott megjelölni reklámjaiban, hiszen ezek a vásárlói döntésre jelentős kihatással bírnak. A felperes az eljárásban feltárt bizonyítékokkal nem tudta igazolni, hogy a vizsgált reklámozással összefüggően jogszerűen járt el. A felperes DVD-t ígért, de VCD-t adott, lapját - a hét öt napján - „verhetetlen áron” kínálta, holott volt azonos, illetve; alacsonyabb árú bulvárlap. A reklámnak igaznak, pontosnak és valósnak kell lennie; a fenti követelményeknek meg nem felelő reklám közzétételével a jogsértés megvalósul.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg az alperessel egyezően a Tpv. 8.§-ának (2) bekezdés a) és c) pontjaiba ütköző, a fogyasztókat megtévesztő felperesi magatartás megvalósulását. A vásárlókat becsalogató tájékoztatás a közléssel befejeződött, így a jogsértő magatartás elkövetése és annak megállapítása tekintetében a reparációra irányuló cselekményeknek (helyreigazítás, cserелеmek biztosítása) nincs jelentősége. Ezért a Tpv. 8.§-át sértő, a fogyasztók megtévesztését eredményező felperesi magatartás helytálló értékelésével és az ezzel arányban álló jogkövetkezmény alkalmazásával a másodfokú bíróság egyetértett.

Helytállóan hivatkozott az elsőfokú bíróság a Pp. 339/B.§-ában írtakra is abban a körben, hogy a bíróság a közigazgatási szerv mérlegelését nem mérlegelheti felül. A mérlegeléssel megállapított bírság mértékének megváltoztatására csak akkor kerülhet sor, ha a hatóság a tényállást nem kellő mértékben tárta fel, ezért az részben hiányos, vagy téves, mérlegelésének szempontjai nem teljeskörűen megállapíthatóak, illetve mérlegelésének okszerűsége nem

állapítható meg, vagy téves, azaz mérlegelése nem okszerű. Ilyen figyelembe vehető körülményeket a felperes sem keresetében, sem fellebbezésében nem tárt fel.

Mindezek folytán a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 254.§-ának (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság érdemben helytálló ítéletét helyes indokainál fogva helybenhagyta. Mellőzi azonban az indokolás 4. oldalának 4. bekezdését, figyelemmel arra, hogy iratkezelési hiba miatt került a perbeli alperesi határozathoz csatolásra egy másik versenyhatósági döntés utolsó oldala, így az elsőfokú bíróság erre irányuló megjegyzése szükségtelen.

A peresztes felperes a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperes másodfokú perköltségét.

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62.§-ának (1) bekezdés h) pontja szerint a közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti eljárásban a feleket jövedelmi és vagyoni viszonyaikra tekintet nélkül illetékfeljegyzési jog illeti meg (tárgyi illetékfeljegyzési jog). Az Itv. 43.§-ának (3) bekezdése alapján a közigazgatási per, így a jelen közigazgatási per tételes kereseti illetéke 16.500 Ft, míg az Itv. 39.§-ának (3) bekezdés c) pontja és 46.§-ának (1) bekezdése alapján a fellebbezési illeték mértéke 24.000 Ft.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog ellenére a felperes keresetlevelén 200.000 Ft kereseti illetéket, fellebbezésén további 16.500 Ft illetéket rótt le. A sikertelenül fellebbező felperest a 6/1986. (VI.26.) IM. r. 13.§-ának (2) bekezdése alapján terhelő kereseti (16.500 Ft) és fellebbezési (24.000 Ft) illetéken felül szükségtelenül lerótt 176.000 Ft illetéket a felperes az illetékügyekben eljáró hatóságtól az Itv. 80.§-ának (1) bekezdés i) pontja és 81.§-ának (2) bekezdése alapján igényelheti vissza.

Budapest, 2007. évi június hó 27, napján